

Στά ίχνη τῶν Ἀγίων

Ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος καί ἡ ἅγια Ἑλένη

Σήμερα, παιδιά, θά μιλήσουμε, ὅσο κι ἂν σᾶς φαίνεται παράξενο, γιά ὄπλα. Ὅλοι ξέρετε πῶς οἱ ἄνθρωποι ἀπό τά πολύ παλιά χρόνια μέχρι σήμερα κατασκευάζουν διάφορα ὄπλα. Στά ἀρχαῖα χρόνια ξέρετε πῶς πολεμοῦσαν; Μέ πέτρες, τόξα, κοντάρια, σπαθιά... Σήμερα ἔχουν κατασκευάσει σύγχρονα ὄπλα: βόμβες, πολυβόλα... Καί συνεχῶς οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦν νά φτιάξουν ἀκόμη πιό ἰσχυρά, τελειότερα ἀπό αὐτά πού ἔχουν οἱ ἐχθροί τους, γιά νά τούς νικοῦν.

Ἐμεῖς ὅμως σήμερα θά δοῦμε **ἓνα πανίσχυρο ὄπλο**, πού κανείς δέν μπορεῖ νά τό νικήσει ἐδῶ καί δυό χιλιάδες χρόνια. Ἐνα ὄπλο πού ὅποιος ξέρει νά τό χρησιμοποιεῖ βγαίνει πάντα νικητής.

Ἀπό τό συναζάρι

Πρὶν ἀπό χίλια ὀχτακόσια χρόνια στήν **Ἰταλία**, ἔξω ἀπό τήν πρωτεύουσα τοῦ κράτους, τή Ρώμη, ἐτοιμάζεται νά γίνει μία μεγάλη μάχη. Θά πολεμήσουν δύο ρωμαϊκοί στρατοί: ἀπό τή μιά πλευρά ὁ στρατός τοῦ Μαξέντιου καί ἀπό τήν ἄλλη ὁ στρατός τοῦ Κωνσταντίνου. Ὁ **Μαξέντιος** ἔχει πολύ μεγάλο στράτευμα. Θέλει νά ἐξοντώσει

τόν **Κωνσταντῖνο**, γιά νά μείνει μοναδικός αυτοκράτορας.

Ὁ Κωνσταντῖνος διέθετε πολύ λιγότερο στρατό ἀπό τόν ἀντίπαλό του. Σκέφτηκε, ὡστόσο, **νά ζητήσει τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ**. Γνώριζε ὅμως ἐλάχιστα γιά τόν ἀληθινό Θεό, ὅ,τι εἶχε ἀκούσει μικρό παιδί ἀπό τή χριστιανή μητέρα του, τήν **Ἑλένη**. Ἐκεῖνα τά χρόνια οἱ πῖο πολλοί ἄνθρωποι δέν γνώριζαν ὅτι ὁ Χριστός μας εἶναι Θεός. Πίστευαν σέ ψεύτικους θεούς, σά εἰδῶλα. Ὁ Κωνσταντῖνος ὅμως καταλάβαινε ὅτι αὐτοί οἱ θεοί δέν ἦταν ἀληθινοί καί ὅτι δέν μπορούσαν νά τόν βοηθήσουν. Σήκωσε, λοιπόν, γιά μιὰ στιγμή τά μάτια του στόν οὐρανό καί εἶπε: «Θεέ, πού δέν Σέ γνωρίζω, βοήθησέ με νά νικήσω. Δεῖξε μου ποιός εἶσαι, γιά νά Σέ γνωρίσω καί νά Σέ τιμῶ».

Ἦταν λίγο μετά τό μεσημέρι. Ὁ Κωνσταντῖνος βλέπει στόν οὐρανό ἕναν σταυρό φωτεινό σάν τόν ἥλιο! Πάνω του σχηματίζεται ἡ ἐπιγραφή: **«Ἐν τούτῳ νικά»**, δηλαδή **«Μέ αὐτό νά νικᾷς»**. Ἀπίστευτο! Κι ὅμως καί ὁ ἀξιωματικός πού στέκεται δίπλα του, ὁ **Ἀρτέμιος**, τόν βεβαιώνει ὅτι βλέπει κι αὐτός τόν σταυρό, ὅπως καί ἄλλοι στρατιῶτες.

Ὁ Κωνσταντῖνος δέν μπορεῖ νά καταλάβει τί σημαίνει αὐτό τό θεϊκό σημάδι. Ἦξερε ὅτι μεγάλους σταυρούς ἔκαναν γιά νά θανατώνουν τούς κακούργους. Πῶς, λοιπόν, ὁ σταυρός εἶναι τό ὄπλο μέ τό ὁποῖο θά νικᾷ; Τότε θυμήθηκε τά λόγια πού τοῦ ἔλεγε ἡ χριστιανή μητέρα του, ἡ Ἑλένη, γιά τόν Χριστό πού σταυρώθηκε ἀλλά μετά ἀναστήθηκε. Συζήτησε μέ τόν Ἀρτέμιο, πού ἦταν χριστιανός, καί κατάλαβε γιατί ὁ σταυρός ἔχει δύναμη. **«Τή δύναμη τήν παίρνει ὁ σταυρός ἀπό τόν Χριστό**. Μέ τόν σταυρό νίκησε ὁ Χριστός, μέ τόν σταυρό θά νικήσω κι ἐγώ!», εἶπε ἐνθουσιασμένος ὁ Κωνσταντῖνος.

Τήν ἄλλη μέρα δίνει διαταγή νά κάνουν **ἕνα μεγάλο λάβαρο**, μία σημαία δηλαδή, νά σχεδιάσουν πάνω τόν σταυρό καί νά γράψουν: **«Ἐν τούτῳ νικά»**. Ἐπίσης, πάνω σίς ἀσπίδες τῶν στρατιωτῶν του διατάζει νά χαράξουν **τό μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ** (βλ. ὀπτικοακουσικό ὑλικό). Οἱ περισσότεροι στρατιῶτες του ἄλλωστε ἦταν

χριστιανοί.

Τώρα ο Κωνσταντῖνος ἔχει πάρει θάρρος καί εἶναι ἔτοιμος γιά τή μάχη. Κάνει επίθεση **μέ τό λάβαρο τοῦ σταυροῦ μπροστά**. Οἱ στρατιῶτες του ἀτρόμητοι καταδιώκουν τούς ἐχθρούς, πού πολλοί ἀπ' αὐτούς πέφτουν στό ποτάμι καί πνίγονται.

Ὁ Κωνσταντῖνος μπαίνει νικητής στή Ρώμη. Ὅλοι τόν ζητωκραυγάζουν πού τούς γλύτωσε ἀπό τόν σκληρό Μαζέντιο. Κι ὁ Κωνσταντῖνος δίνει διαταγή σέ πολλά μέρη τῆς Ρώμης νά χαράξουν τό μονόγραμμα τοῦ Χριστοῦ καί στό ἄγαλμά του -πού ἤθελαν νά τό κατασκευάσουν γιά τή νίκη του- νά τοῦ βάλουν νά κρατᾷ στό χέρι ἕνα δόρυ σέ σχῆμα σταυροῦ.

Ἀργότερα ὁ Κωνσταντῖνος ἔμεινε ὁ μοναδικός αὐτοκράτορας τοῦ πιό μεγάλου κράτους τοῦ κόσμου. **Νικοῦσε πάντα σέ ὅλες τίς μάχες κρατώντας τό λάβαρο τοῦ σταυροῦ. Εἶναι ὁ πρῶτος αὐτοκράτορας πού βαπτίστηκε χριστιανός. Σταμάτησε τούς διωγμούς ἐναντίον τῶν χριστιανῶν. Μαζί μέ τή μητέρα του, τήν ἁγία Ἐλένη, βοήθησε νά χριστοῦν ἀρκετοί χριστιανικοί ναοί, γιά νά λατρεύουν πλέον ἐλεύθερα οἱ χριστιανοί τόν Θεό. Μετέφερε τήν πρωτεύουσα τοῦ κράτους του ἀπό τήν εἰδωλολατρική Ρώμη στήν **Κωνσταντινούπολη**, στή νέα πόλη πού ἴδρυσε ἐδῶ στήν Ἀνατολή. Γιά χίλια χρόνια αὐτή ἦταν ἡ πρωτεύουσα τοῦ πρώτου χριστιανικοῦ κράτους.** Ἐδωσε, ἐπίσης, πολλά χρήματα στή μητέρα του, τήν ἁγία Ἐλένη, γιά νά πάει σά Ἱεροσόλυμα καί νά βρεῖ τόν Σταυρό πάνω στόν ὁποῖο εἶχε σταυρωθεῖ ὁ Χριστός μας.

Ὅταν ἡ ἁγία Ἐλένη βρῆκε τόν Τίμιο Σταυρό, οἱ χριστιανοί χάρηκαν πολύ. Τόν ὑψωσε μέσα στήν ἐκκλησία καί ὅλοι οἱ πιστοί Τόν προσκυνοῦσαν. Γιατί ὁ σταυρός δέν ἦταν μόνο τό ἀνίκητο ὄπλο τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ἀλλά ὅλων τῶν χριστιανῶν ὅλων τῶν αἰώνων. **Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τόν ἅγιο Κωνσταντῖνο καί τήν ἁγία Ἐλένη στίς 21 Μαΐου.**

«Έν τούτω νίκα»

[Ξέρετε, παιδιά, άλλες σημαίες, εκτός από αυτή του Μ. Κωνσταντίνου, πού νά ἔχουν πάνω τους τό σημεῖο τοῦ σταυροῦ; ... Ἡ ἐλληνική σημαία, ἀλλά καί οἱ σημαίες ἄλλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἔχουν σταυρό. Εἶναι σημαντικό αὐτό γιά τήν πατρίδα μας; ... Βεβαίως! Ἄν ὅσοι κρατοῦνε τή σημαία μας **πιστεύουν στή δύναμη τοῦ σταυροῦ** πού ἔχει πάνω της, **ὁ σταυρός θά χαρίζει πάντοτε νίκες στήν πατρίδα μας.**]

Ἐσεῖς, παιδιά, ἔχετε πάνω σας σταυρό;... Μπράβο! Κι ὅσοι δέν φορᾶτε τόν βαπτιστικό σας, ἐπειδή εἶναι χρυσός, νά φορᾶτε ἕναν ἄλλο ἀπλό σταυρό. Ἐμεῖς δέν πηγαίνουμε σέ πόλεμο, ὅπως ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, ἀλλά **ὁ σταυρός μᾶς φυλάγει ἀπό ἕναν μεγάλο ἐχθρό.** Ποιόν; ... Τόν διάβολο, σωστά. Ὁ διάβολος φοβᾶται πολύ τόν σταυρό. Καί ὅταν τόν φορᾶμε, ἀλλά καί ὅταν τόν σχηματίζουμε πάνω μας σωστά, ἀποκτοῦμε μεγάλη δύναμη. Κι ὅπως ἔχουμε πεῖ, **τά τρία ἐνωμένα δάχτυλα συμβολίζουν τήν Ἁγία Τριάδα:** Πατέρας, Υἱός (ὁ Χριστός) καί τό Ἅγιο Πνεῦμα, ἕνας Θεός Τριαδικός (*δείχνει ὁ κατηχητής τά τρία δάχτυλα ἐνωμένα*)· **τά δύο ἐνωμένα δάχτυλά μας δείχνουν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι καί Θεός καί ἄνθρωπος, εἶναι Θεάνθρωπος** (*δείχνει ὁ κατηχητής τά δύο δάχτυλα ἐνωμένα καί σχηματίζει τόν σταυρό στό σῶμα του εὐλαβικά καί σωστά*).

Τά παιδιά, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ ἔχουν τό πιό μεγάλο ὄπλο: ἕνα ὄπλο πού τά ἀσφαλίζει ἀπό κάθε κίνδυνο καί ἁμαρτία.

Πότε κάνουμε, παιδιά, τόν σταυρό μας; ... Στήν προσευχή, στό τραπέζι, ὅταν περνᾶμε ἀπό μία ἐκκλησία, ὅταν ξεκινᾶμε γιά ταξίδι, ὅταν θέλουμε νά διώξουμε μακριά τόν φόβο...

Βλέπετε πώς μέσα στήν καθημερινή μας ζωή ὁ σταυρός ἔχει σπουδαία θέση. Ἄν κάθε φορά **τόν κάνουμε συγκεντρωμένοι καί μέ πίστη, τότε θά ἔχουμε τήν εὐλογία καί τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ.** Θά εἴμαστε **ἀνίκητοι**, ὅπως λέει καί τό ποίημα:

Πέφτω κάνω τόν σταυρό μου
ἄγγελο ἔχω στό πλευρό μου.
Δοῦλος τοῦ Θεοῦ λογιόυμαι
καί κανέναν δέ φοβοῦμαι.

(Προτεινόμενος ὕμνος: Ἀπολυτίκιο τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης).

Ὁ σταυρός μέσ στή ζωή μου
στήριγμα καί δύναμή μου.
Μέ τέτοιο ὄπλο ἰσχυρό,
πές μου, τί νά φοβηθῶ;

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εἰκόνες: α) ὁ ἅγιος Κωνσταντῖνος καί ἡ ἀγία Ἑλένη,
β) ὁ ἅγιος Κων/νος καί ὁ φωτεινός σταυρός.
2. Λάβαρα τοῦ Μ. Κωνσταντίνου.
3. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.
4. Ζωγραφιά.
5. Ἀπολυτίκιο τῶν ἀγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης
σέ ἀρχεῖο ἦχου.
6. Κατασκευή: Σταυρός.